KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.9.2022 r.
COM(2022) 497 final

2022/0305 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przystąpienia Królestwa Arabii Saudyjskiej do Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustanawiającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum Międzynarodowej Rady ds. Cukru w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczącej przystąpienia Królestwa Arabii Saudyjskiej do Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r.

Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r.[1] („umowa") ma zapewniać zacieśnioną współpracę międzynarodową w zakresie globalnych zagadnień związanych z cukrem oraz kwestii powiązanych, stanowić forum dla międzyrządowych konsultacji w sprawie cukru oraz w sprawie sposobów usprawniania światowej gospodarki cukrem, ułatwiać handel poprzez zbieranie i dostarczanie informacji na temat światowego rynku cukru i innych substancji słodzących oraz zachęcać do zwiększonego zapotrzebowania na cukier, w szczególności w odniesieniu do zastosowań innych niż tradycyjne. Umowa ta weszła w życie 1 stycznia 1993 r.

Unia Europejska jest stroną tej umowy[2].

2.2. Międzynarodowa Organizacja Cukru

Międzynarodowa Organizacja Cukru (ISO) zarządzająca umową jest organizacją międzyrządową z siedzibą w Londynie, która dąży do osiągnięcia celów określonych w art. 1 umowy.

Międzynarodowa Organizacja Cukru liczy obecnie 87 członków, w tym wielu spośród największych na świecie producentów oraz importerów cukru. Poza Unią jej członkami są między innymi Brazylia, Indie, Tajlandia i Australia. Ostatnim państwem, które przystąpiło do ISO, było Zjednoczone Królestwo, które zostało członkiem w dniu 1 stycznia 2021 r. 87 członków ISO posiada łącznie 2 000 głosów.

Zgodnie z art. 8 umowy Międzynarodowa Rada ds. Cukru wykonuje wszystkie funkcje niezbędne do realizacji postanowień umowy lub zapewnia wykonanie tych funkcji.

Na podstawie art. 17 TUE w trakcie sesji Międzynarodowej Rady ds. Cukru Unia jest reprezentowana przez Komisję. W sesjach Międzynarodowej Rady ds. Cukru mogą również uczestniczyć państwa członkowskie.

2.3. Planowany akt Międzynarodowej Rady ds. Cukru

W związku z formalnym wnioskiem Królestwa Arabii Saudyjskiej o przystąpienie do umowy, złożonym 15 grudnia 2021 r., oczekuje się, że Międzynarodowa Rada ds. Cukru, podczas swojego kolejnego posiedzenia lub w ramach procedury przyjmowania decyzji przez Międzynarodową Radę ds. Cukru w drodze wymiany korespondencji, podejmie decyzję w sprawie przystąpienia Królestwa Arabii Saudyjskiej do umowy.

Celem planowanego aktu jest ustalenie stanowiska Unii w sprawie warunków przystąpienia Królestwa Arabii Saudyjskiej do umowy na podstawie art. 41 umowy.

---

[1] Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r. (Dz.U. L 379 z 23.12.1992, s. 16).

[2] Decyzja Rady 92/580/EWG z dnia 13 listopada 1992 r. dotycząca podpisania i zawarcia międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. (Dz.U. L 379 z 23.12.1992, s. 15).

Zgodnie z art. 41 umowy rządy wszystkich państw mogą przystąpić do umowy na takich warunkach, jakie Międzynarodowa Rada ds. Cukru uzna za stosowne. Zgodnie z art. 25 ust. 4 umowy, w przypadku przystąpienia członka po wejściu w życie tej umowy, jeżeli państwo przystępujące nie jest wymienione w załączniku do umowy, Międzynarodowa Rada ds. Cukru decyduje o liczbie głosów, które zostaną przydzielone temu członkowi. Po zaakceptowaniu przez przystępującego członka liczby głosów przyznanych przez Międzynarodową Radę ds. Cukru, głosy obecnych członków są ponownie przeliczane tak, aby suma głosów wciąż wynosiła 2000. Liczba głosów, które powinny zostać przyznane Królestwu Arabii Saudyjskiej na podstawie obecnego podziału głosów, wynosi 31. Gdy Królestwo Arabii Saudyjskiej stanie się członkiem umowy, liczba głosów przyznanych Unii Europejskiej zgodnie z art. 25 umowy zostanie zmniejszona. W związku z tym w przyszłych latach budżetowych, w których Królestwo Arabii Saudyjskiej będzie członkiem umowy, odpowiednio zmniejszony zostanie wkład finansowy Unii Europejskiej.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Unia zawsze była aktywnym członkiem ISO i wspierała rozwój tej organizacji.

Królestwo Arabii Saudyjskiej nie jest wprawdzie producentem cukru, jest jednak dość ważnym podmiotem na szczeblu światowym ze względu na przywóz dużych ilości cukru na przestrzeni lat; jest także ważnym partnerem handlowym UE w dziedzinie produktów rolnych i spożywczych, w tym cukru.

Celem niniejszego wniosku jest ustalenie stanowiska Unii w sprawie przystąpienia Królestwa Arabii Saudyjskiej do umowy, jakie należy zająć na jednym z przyszłych posiedzeń Międzynarodowej Rady ds. Cukru. Unia poprze przystąpienie Królestwa Arabii Saudyjskiej i zapewni, aby liczba głosów, które mają zostać przydzielone Królestwu Arabii Saudyjskiej, została obliczona zgodnie z art. 25 ust. 4 umowy.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[3].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Międzynarodowa Rada ds. Cukru jest organem utworzonym na podstawie umowy, a mianowicie Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

Planowany akt Międzynarodowej Rady ds. Cukru skutkuje rozszerzeniem członkostwa Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. Planowany akt Międzynarodowej Rady

[3] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

ds. Cukru ma skutki prawne, ponieważ ustanowi warunki takiego przystąpienia, w szczególności dlatego, że będzie on miał wpływ na równowagę decyzyjną w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru, której decyzje są podejmowane, a zalecenia przyjmowane zasadniczo w drodze konsensusu. W przypadku braku konsensusu decyzje są podejmowane, a zalecenia przyjmowane zwykłą większością głosów, chyba że przedmiotowa umowa przewiduje głosowanie specjalne, i są one wiążące dla jej członków, jak określono w art. 13 umowy. Na odpowiednie wkłady finansowe członków wpłynie również rozszerzenie członkostwa w Międzynarodowej umowie ds. cukru z 1992 r. Należy zatem ustalić stanowisko Unii.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii należy zająć stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnosi się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

2022/0305 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru w odniesieniu do przystąpienia Królestwa Arabii Saudyjskiej do Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Międzynarodowa umowa w sprawie cukru z 1992 r. (zwana dalej „umową") została zawarta przez Unię decyzją Rady 92/580/EWG[1] i weszła w życie w dniu 1 stycznia 1993 r.

(2) Art. 41 umowy stanowi, że rządy wszystkich państw mogą przystąpić do umowy na warunkach określonych przez Międzynarodową Radę ds. Cukru.

(3) Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej złożył formalny wniosek o przystąpienie do umowy w dniu 16 lutego 2021 r. Należy zatem zwrócić się do Międzynarodowej Rady ds. Cukru, aby podczas jednego ze swoich przyszłych posiedzeń lub w ramach procedury przyjęcia decyzji przez Międzynarodową Radę ds. Cukru w drodze wymiany korespondencji, ustanowiła warunki przystąpienia Królestwa Arabii Saudyjskiej.

(4) Ze względu na fakt, że Królestwo Arabii Saudyjskiej jest ważnym podmiotem w sektorze cukru na szczeblu światowym oraz ważnym partnerem handlowym Unii w dziedzinie produktów rolnych i spożywczych, w tym cukru, zatwierdzenie przystąpienia Królestwa Arabii Saudyjskiej do umowy na warunkach określonych w art. 25 umowy leży w interesie Unii.

(5) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum Międzynarodowej Rady ds. Cukru.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Międzynarodowej Rady ds. Cukru podczas jej przyszłego posiedzenia lub w ramach procedury przyjmowania decyzji przez Międzynarodową Radę ds. Cukru w drodze wymiany korespondencji, polega na zatwierdzeniu przystąpienia Królestwa Arabii Saudyjskiej do Międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. („umowa") oraz na zapewnieniu, aby liczba głosów, które mają

[1] Decyzja Rady 92/580/EWG z dnia 13 listopada 1992 r. dotycząca podpisania i zawarcia międzynarodowej umowy w sprawie cukru z 1992 r. (Dz.U. L 379 z 23.12.1992, s. 15).

zostać przyznane Królestwu Arabii Saudyjskiej, została obliczona zgodnie z art. 25 ust. 4 umowy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący